

AUXILIAIRE de la PRESSE S. A.
BUREAU voor PERSKNIPSELS N. V.

Quai du Commerce, 18 Handelskaai
BRUXELLES 1 BRUSSEL 1
Tél. 17.43.02

Coupages de presse
du monde entier

Knipsels uit de
gehele wereld

Extrait de : **De Nieuwe Gids**

Geknipt uit : **Brussel**

Date :

Datum : **29-08-1972**

SZERETLEK, BUDAPEST

Op het eiland, nogal breedvoerig omhelsd door de twee bruine armen van de Donau, ligt ons hotel, Margitsziget, midden in het park met vriendelijke oude vrouwtjes op de banken en suiferige oude heertjes, die doen of ze de boel schoonhouden. Er is ook een strand en in de zon ligt de jeugd van Budapest en al de anderen, die nog min of meer denken dat ze toonbaar zijn in badpak.

Het is een vriendelijk hotel met allerlei soorten van gasten. Er is zelfs een oosterse sjeik, die een dure wagen heeft met gordijntjes voor de ruiten, een soort mobiele harem. Waarschijnlijk heet de carburator de vorm van een minaret, maar toch denkt ook hij met weemoed terug aan de tijd dat ze alles nog per vliegend tapijt moesten doen: het ging niet zo snel, maar het was veiliger. Zo ziet hij er uit, en zijn huid doet olie-achtig aan. Drie kardinaalrode obers kruipen aan tafel bijna in zijn neusgaten.

Ook voor ons zijn ze vriendelijk, met een vriendelijkheid die bijna natuurlijk aandoet. Soms vergelen ze negerduits te spreken en wij leren dan maar hun eigen taal:

- Jó reggelt, en dat betekent goede morgen.
- Jó estejt, en dat betekent goede avond.
- Jó étvágyat, en dat betekent smakelijk.

Daartussen liggen nog een hele boel mogelijk heden om van alles te zeggen, maar die ben ik vergeten. Je kunt er hier in dit land trouwens weinig mee uitrusten.

Vanop het terras zien we hoog boven de stad de Fischerbastei, die waakt over Budapest. We gaan er die avond naartoe en het slot bulkt van de toeristen. Vooral Amerikanen, die ganzelever eten, het nobelste orgaan van het Heilig Dier uit Hongarije. Onderweg hebben we de ganzenhoedsters met hun zweepjes de kleine waggelende kuddes zien naar huis drijven. De Amerikanen eten het als een nieuw soort kauwgom-met-uitzicht-op-een-toeristisch-plaatje. En kaviaar eten ze ook, maar ze doen er veel te veel ajuin bij, en aan het Zigeunerorkest vragen ze de kasatjok en nog een hoop kitscherige rommel, en whisky.

De oude man met de viool, der alte Geiger, speelt niet mee. Hij zit dol aan zijn Tokayer te lurken, wachtend tot men weer muziek speelt.

Dat gebeurt als de Amerikanen weg zijn. Zelfs met violen haalt Liszt de galerij naar zich toe. Der alte Geiger herleeft, is ineens veertig jaar jonger en het harde gras van de poesta kriebelt ons tussen de tenen.

Laat op de avond komt er nog een wat dronken klungelige basket-Amerikaan binnengewag-geld hij loopt wat chimpansee-achtig. Hij zoekt iets wat er niet is. Als hij buitenwiegt, zegt de ober met een primatologische blik voor zichzelf, maar wij mogen meeluisteren:

— Ja, so sind wir angefangen.

De nacht is goed, maar de volgende dag is warm. Vooral in de stad. Te warm om al te

bieden op de prijzen, die de Amerikanen ook hier al naar boven hebben afgerond.

Er zijn de winkeltjes der antiquairs met onhandige ikonen tegen de wand en nog ander oud spul, dat verlegen wegkruipt onder het stof, omdat de prijs ervan zo belachelijk hoog ligt.

Buiten zijn ze een kerk aan het opkalefateren. Kraaizwarte zigeunerinnetjes van om en bij de vijftien jaar staan mannelijke mortel te maken en slepen de zware emmers met een glimlach naar binnen.

In de kerk zitten alleen wat oude mensen, die vinden dat er nog met God te praten valt. We wandelen langs winkels met kisten vol pepers, geel en gezond en op vele plaatsen ruik je de vis uit het Balatonmeer, waarop zelfs de vliegen verlekterd zijn. En er loopt ook een jongetje dat een papieren vlieger gekocht heeft en in de speelgoedwinkels is er zoveel oorlogsgertief als bij ons. Je loopt tussen dezelfde mensen, met een andere taal.

Het is een bedenking die je maakt, als je Budapest verlaat. Ze duurt tot aan de grens, waar in de verte weer de blinde wachttorens staan, maar ze lijken onbemand. Het zwaluwnest is er nog, boven de hooften der douaniers.

Zo'n vogel heeft het gemakkelijk, dat moet met geen grenzen rekening houden.

Louis Verbeeck